

УДК 343.3.7

DOI <https://doi.org/10.24144/2788-6018.2025.03.2.57>

ПОРУШЕННЯ ПОРЯДКУ ЗДІЙСНЕННЯ МІЖНАРОДНИХ ПЕРЕДАЧ ТОВАРІВ, ЩО ПІДЛЯГАЮТЬ ДЕРЖАВНОМУ ЕКСПОРТНОМУ КОНТРОЛЮ: ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ МОМЕНТУ ЗАКІНЧЕННЯ

Горбачов Д.М.,*кандидат юридичних наук,**старший науковий співробітник**відділу проблем кримінального права, кримінології та судострою**Інституту держави і права**імені В.М. Корецького НАН України*

Горбачов Д.М. Порухення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю: проблеми визначення моменту закінчення.

У статті встановлено, що визначення моменту закінчення порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю, може бути встановлене шляхом тлумачення ознак складу цього кримінального правопорушення, які є бланкетними та вимагають з'ясування відповідних положень у регулятивному законодавстві України. Окрім того, під час встановлення моменту закінчення складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 Кримінального кодексу України, необхідно виходити з того, що суспільно небезпечне діяння у цій статті позначається як «порушення порядку міжнародної передачі товарів», а не як їх передача. Порухення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю, якщо обвинувачений фізично намагається перетнути державний (митний) кордон України, здійснюючи перенесення чи перевезення вказаних товарів, слід вважати закінченим кримінальним правопорушенням не з моменту перетинання державного (митного) кордону винуватим, а з моменту, коли обвинувачений намагався перетнути державний (митний) кордон України з товарами, які підлягають державному експортному контролю. У разі, якщо обвинувачений здійснює переміщення товарів, що підлягають державному експортному контролю, шляхом пересилання, то діяння вважається закінченим з моменту оформлення та відправлення такої посилки, незалежно від того, чи отримав їх адресат та незалежно від того, чи перетнула така посилка державний (митний) кордон України. Те саме стосується й відправлення товарів, що підлягають державному експортному контролю, у вигляді багажу або за допомогою посильного. Саме з моменту оформлення відповідної документації склад кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 Кримінального кодексу України, вважається закінченим, оскільки особа в такому разі вже порушила правила міжнародних передач товарів, надіславши чи передавши товари, що підлягають державному експортному контролю. Зокрема, здійснила це без реєстрації в порядку, передбаченому законодавством України, без відповідного дозволу чи висновку Держекспортконтролю.

Ключові слова: порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, товари, що підлягають державному експортному контролю, митне оформлення, державний (митний) кордон України, перетинання державного (митного) кордону України, пересилання товарів, переміщення товарів, момент закінчення кримінального правопорушення, замах на вчинення кримінального правопорушення, готування до вчинення кримінального правопорушення.

Gorbachov D.M. Violation of the procedure for international transfers of goods subject to state export control: problems of determining the moment of termination.

The article establishes that determination of the moment of termination of a violation of the procedure for international transfers of goods subject to state export control may be established by interpreting the elements of this criminal offense, which are blanket and require clarification of the relevant provisions in the regulatory legislation of Ukraine. In addition, when establishing the moment of termination of the criminal offense under Article 333 of the Criminal Code of Ukraine, it is necessary to proceed from the fact that the socially dangerous act in this article is referred to as "violation of the procedure for international transfer of goods", and not as their transfer. Violation of the procedure for the international transfer of goods subject to state export control, if the accused physically attempts to cross the state (customs) border of Ukraine by carrying or transporting the said goods, should be considered a completed criminal offense not from the moment the guilty person crosses the state (customs) border, but from the moment the accused attempted to cross the state (customs) border

of Ukraine with goods subject to state export control. If the accused moves goods subject to state export control by sending them by mail, the act is considered completed from the moment the parcel is processed and sent, regardless of whether the addressee has received them and regardless of whether the parcel has crossed the state (customs) border of Ukraine. The same applies to the shipment of goods subject to state export control in the form of baggage or by courier. It is from the moment the relevant documentation is executed that the criminal offense under Art. 333 of the Criminal Code of Ukraine is considered complete, since the person has already violated the rules of international transfers of goods by sending or transferring goods subject to state export control. In particular, the person did so without registration in accordance with the procedure provided for by the legislation of Ukraine, without the appropriate permission or conclusion of the State Export Control Service.

Key words: violation of the procedure for international transfers of goods, goods subject to state export control, customs clearance, state (customs) border of Ukraine, crossing the state (drinking) border of Ukraine, transfer of goods, movement of goods, moment of termination of a criminal offense, attempted criminal offense, preparation for a criminal offense.

Постановка проблеми. У ст. 333 Кримінального кодексу України (далі – КК України) передбачається кримінальна відповідальність за порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю. Водночас саме по собі суспільно небезпечне діяння, яким є порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів однозначно не вказує на момент закінчення цього злочину, оскільки у диспозиції ч. 1 цієї статті йдеться про порушення відповідних правил. При цьому встановити суть відповідного суспільно небезпечного діяння можна через з'ясування відповідних ознак у нормативно-правових актах, які регламентують порядок здійснення міжнародних передач товарів, оскільки відповідна диспозиція є бланкетною, а також на підставі аналізу судової практики.

Мета дослідження полягає у з'ясуванні питання про визначення стадій вчинення злочину, передбаченого ст. 333 «Порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю» КК України.

Стан опрацювання проблематики. У теорії кримінального права проблема кримінально-правової характеристики складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України, належить до маловивчених. З комплексних наукових праць можна назвати дисертаційну роботу С.В. Грачова [1]. Окрім того, відповідні проблеми суміжного характеру були предметом дослідження таких науковців, як В.М. Бегма, С.Г. Стріхи, С.І. Харченка та інших. Така мізерна кількість доктринальних джерел дослідження ознак складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України, зумовлює те, що багато аспектів кримінально-правової характеристики залишаються маловивченими та потребують додаткової уваги. Серед них – визначення моменту закінчення складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України.

Виклад основного матеріалу. Як було зазначено вище, суспільно небезпечне діяння у складі цього кримінального правопорушення полягає у вчиненні такої дії, як порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів. Указана дія – це бланкетна ознака, з'ясувати яку можливо лише шляхом застосування додаткової нормативної підстави кваліфікації, а саме нормативно-правових актів регулятивного характеру. При цьому з формулювання самого діяння не вбачається, з якого моменту слід визнавати кримінальне правопорушення, передбачене ст. 333 КК України, закінченим.

На думку С.В. Грачова, «у разі експорту товарів, що підлягають державному експортному контролю, порушенням встановленого порядку здійснення їх міжнародних передач є неподання митному органу дозволу ДСЕСУ з початку до завершення митного оформлення таких товарів. Таким чином, злочин, передбачений ст. 333 КК України, є закінченим навіть при виявленні його ознак у період після завершення митного оформлення контрольованих товарів до моменту їх фактичного вивезення за межі митного кордону України. У зв'язку із цим його необхідно кваліфікувати як закінчений злочин без посилання на ст. 15 КК України» [1, с. 115].

Звертаємо увагу на те, що кримінальна відповідальність за ст. 333 КК України настає за порушення встановленого законом порядку здійснення міжнародних передач товарів, а не за саму таку передачу. Це накладає свій відбиток на встановлення моменту закінчення складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України.

У судовій практиці як замах на порушення правил міжнародних передач товарів, кваліфікувалися дії обвинувачених, в яких під час оформлення митних формальностей було виявлено товари, що підлягали державному експортному контролю, тобто до моменту перетинання митного кордону України (вироки Глибоцького районного суду Чернівецької області від 25.04.2025 у справі № 715/962/25 [2], Городнянського районного суду Чернігівської області від 27.01.2021

у справа № 732/1674/20 [3], Дергачівського районного суду Харківської області від 05.09.2019 у справа № 619/3155/19 [4], Яворівського районного суду Львівської області від 21.01.2020 у справі № 944/367/20 [5], Мостиського районного суду Львівської області від 02.07.2020 у справі № 448/661/20 [6], Дергачівського районного суду Харківської області від 07.02.2019 у справі № 619/507/19 [7], Новоселицького районного суду Чернівецької області від 30 жовтня 2019 у справі № 720/2188/19 [8], вилучення посилок, в яких було запаковано товари, що підлягають державному експортному контролю, що були адресовані обвинуваченим через поштове відділення Нова пошта (вироки Дзержинського районного суду м. Харкова від 16.07.2019 у справі № 638/298/19 [9], Октябрського районного суду м. Полтави від 08.04.2024 у справі № 554/2852/24 [10]), затримання під час спроби перетнути державний кордон України з товарами, що підлягають державному експортному контролю (вирок Харківського районного суду Харківської області від 27.07.2021 у справі № 635/5228/21 [11], Харківського районного суду Харківської області від 09.11.2021 у справі № 635/5226/21 [12]).

У кожному з цих випадків суди пов'язували момент закінчення складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України, з моментом перетинання обвинуваченим з товарами, які потребують державного експортного контролю. Зокрема, у вирокі Дергачівський районний суд Харківської області від 17.09.2019 у справі № 619/2465/19 зазначено таке: «злочинний умисел обвинуваченим не було доведено до кінця через причини, які не залежали від його волі, у зв'язку з тим, що 23.05.2019 співробітники УСБУ в Харківській області виявили та вилучили предмети, які останній мав намір перемістити через державний кордон країни у міжнародному автомобільному пункті пропуску «Гоптівка» [13].

У судовій практиці має місце кваліфікація за ст. 333 КК України з посиланням на ч. 1 ст. 14 цього Кодексу, тобто як готування до порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю.

Згідно з вирокі Червонозаводського районний суд м. Харкова від 03.02.2025 у справі № 645/6823/23 дії громадянина України було кваліфіковано за ч. 1 ст. 14 – ч. 1 ст. 333 КК України. За обставинами справи обвинувачений, щодо якого проводилися негласні слідчі (розшукові) дії у зв'язку з отриманням правоохоронними органами оперативної інформації щодо наявності в нього протиправного наміру вчинити злочин, пов'язаний з порушенням встановленого порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю, на виконання домовленостей з громадянином КНР, яка відбулася в месенджері, звернувся до знайомого з авіаційного заводу стосовно придбання товару військового призначення, який підлягав державному експортному контролю. Цей знайомий передав обвинуваченому такі товари військового призначення за обумовлену плату в розмірі 5000 дол. США. Через кілька місяців обвинувачений, який розумів, що під час дії воєнного стану він самостійно не зможе відправити придбані товари військового призначення, почав підшукувати співучасників. Для відправки товарів обвинувачений домовився з іншою особою, яка погодилася це зробити за винагороду. Обвинувачений направив через оператора «Нова пошта» товари військового призначення на адресу підшуканого співучасника, яку останній отримав наступного дня. Співучасник відповідно до досягнутої змови з обвинуваченим відправив цю посилку в інше місто на ім'я громадянина Республіки Молдова, вказавши адресатом дані вигаданої особи. Після того, як посилку протягом 5 днів адресант не забрав, співучасник переадресував її на ім'я вигаданої особи, від імені якої ця посилка була ним відправлена раніше. Співучасник, отримавши посилку, сховав товари військового призначення, які були вилучені оперативним підрозділом СБУ у ході обшуку цього приміщення [13].

Як зазначалося вище, в теорії кримінального права склад кримінального правопорушення, передбачений ст. 333 КК України, малодосліджений. Відповідно науковці фактично не приділяли уваги проблематиці визначення моменту закінчення цього складу кримінального правопорушення. Точка зору стосовно цього, висловлена С.В. Грачовим, наводилася вище. Також звертаємо увагу на те, що окремі дослідники відносять склад кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України, до тих, що пов'язаних із незаконним переміщенням через державний (митний) кордон України (Ю.П. Степанова) [15, с. 188]. І з таким підходом слід погодитися, оскільки у диспозиції ч. 1 ст. 333 КК України мова йде про порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю. Сама ж міжнародна передача товарів визначається як експорт, імпорту, реекспорт товарів, їх тимчасове вивезення за межі України або тимчасове ввезення на її територію, транзит товарів територією України, а також будь-які інші передачі товарів, що здійснюються за межами України (ст. 1 Закону України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання») [16]. Тобто, порядок здійснення міжнародних передач товарів здійснюється виключно у разі, коли це пов'язано з перетинанням державного (митного) кордону України.

Згідно з п. 3 Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.11.2003 № 1807, міжнародна передача товарів може здійснюватися суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів або іноземним суб'єктом господарської діяльності за наявності у нього відповідного дозволу чи висновку Держекспортконтролю [17]. Як передбачено в п. 3 Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів подвійного використання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України МУ від 28.01.2004 № 86, міжнародна передача товарів, зазначених у п. 1 цього Порядку, може здійснюватися суб'єктом здійснення міжнародних передач товарів, центральним органом виконавчої влади, військовим формуванням, правоохоронним органом, органом та підрозділом цивільного захисту України, іноземним суб'єктом господарської чи іншої діяльності за наявності у них відповідного дозволу чи висновку Держекспортконтролю, зазначених у ст. 15 Закону [18].

Як передбачено у п. 6 вказаних Порядків, у разі переміщення товарів через митний кордон України їх митний контроль та митне оформлення здійснюються у порядку, встановленому законодавством. Під час митного оформлення суб'єкт або іноземний суб'єкт разом з іншими документами, необхідними для здійснення митного контролю та митного оформлення товарів, зобов'язаний відповідно до ч. 2 ст. 264 Митного кодексу України (далі – МК України) надати на вимогу митного органу оригінал дозволу або висновку Держекспортконтролю. Митне оформлення товарів здійснюється за умови надходження до Держмитслужби / ДФС від Держекспортконтролю дозволів та висновків в електронній формі із застосуванням засобів електронного цифрового підпису і врахуванням положень п. 7 розділу XXI Прикінцевих та перехідних положень МК України [17; 18].

Як випливає з МК України, митне оформлення розпочинається з моменту подання митному органу декларантом митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та документів, необхідних для митного оформлення, а в разі електронного декларування – з моменту отримання митним органом від декларанта електронної митної декларації або електронного документа, який відповідно до законодавства замінює митну декларацію. Засвідчення митним органом прийняття товарів, транспортних засобів комерційного призначення та документів на них до митного оформлення здійснюється шляхом проставлення відбитків відповідних митних забезпечень (у тому числі за допомогою інформаційних технологій), інших відміток на митній декларації або документі, який відповідно до законодавства її замінює, а також на товаросупровідних та товарно-транспортних документах у разі їх подання на паперовому носії. (частини 1, 2 ст. 248) [19].

Митне оформлення, згідно з ч. 1 ст. 255 МК України, завершується в найкоротший можливий строк, але не більше ніж чотири робочих години з моменту пред'явлення митному органу товарів, транспортних засобів комерційного призначення, що підлягають митному оформленню (якщо згідно з цим Кодексом товари, транспортні засоби комерційного призначення підлягають пред'явленню), подання митної декларації або документа, який відповідно до законодавства її замінює, та всіх необхідних документів і відомостей, передбачених статтями 257 і 335 цього Кодексу [19].

Ураховуючи викладене, вважаємо, що порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю, слід вважати закінченим кримінальним правопорушенням не з моменту перетинання державного (митного) кордону винуватим, а з моменту, коли обвинувачений намагався перетнути державний (митний) кордон України з товарами, які підлягають державному експортному контролю. Це й випадку, якщо обвинувачений фізично намагався перетнути державний (митний) кордон України, здійснюючи перенесення чи перевезення вказаних товарів. У разі, якщо обвинувачений здійснює переміщення товарів, що підлягають державному експортному контролю, шляхом пересилання (наприклад, з використанням операторів «Нова пошта», «Делівері» тощо, які здійснюють доставку посилок за кордон, то діяння вважається закінченим з моменту оформлення та відправлення такої посилки, незалежно від того, чи отримав їх адресат та незалежно від того, чи перетнула така посилка державний (митний) кордон України. Те саме стосується й відправлення товарів, що підлягають державному експортному контролю, у вигляді багажу або за допомогою посильного. Саме з моменту оформлення відповідної документації склад кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України, вважається закінченим, оскільки особа в такому разі вже порушила правила міжнародних передач товарів, надіславши чи передавши товари, що підлягають державному експортному контролю. Зокрема, здійснила це без реєстрації в порядку, передбаченому законодавством України (ст. 14 Закону України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання»), без відповідного дозволу чи висновку Держекспортконтролю (ст. 15 вказаного Закону) [16].

Тому в усіх розглянутих вище випадках, коли суди кваліфікували дії засуджених як закінчений замах на кримінальне правопорушення, передбачене ст. 333 КК України, фактично має місце

закінчене посягання, яке підлягає кваліфікації лише за цією статтею без посилання на ч. 2 ст. 15 цього Кодексу. Також помилковою вважаємо кваліфікацію дій засудженого вироком Червонозаводського районний суд м. Харкова від 03.02.2025 у справі № 645/6823/23, яким дії громадянина України було кваліфіковано за ч. 1 ст. 14 – ч. 1 ст. 333 КК України. В цьому випадку, оскільки товари, що підлягають державному експортному контролю, вже переміщалися по території України для того, аби перемістити їх за межі території нашої держави, має місце незакінчений замах на вчинення кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України, оскільки особи ще не вчинили всіх дій, які вважали за необхідне вчинити для доведення злочину до кінця.

Висновки. Враховуючи викладене, доходимо таких основних висновків.

Визначення моменту закінчення порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю, може бути встановлене шляхом тлумачення ознак складу цього кримінального правопорушення, які є бланкетними та вимагають з'ясування відповідних положень у регулятивному законодавстві України. Окрім того, під час встановлення моменту закінчення складу кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України, необхідно виходити з того, що суспільно небезпечне діяння у цій статті позначається як «порушення порядку міжнародної передачі товарів», а не як їх передача.

Порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю, якщо обвинувачений фізично намагається перетнути державний (митний) кордон України, здійснюючи перенесення чи перевезення вказаних товарів, слід вважати закінченим кримінальним правопорушенням не з моменту перетинання державного (митного) кордону винуватим, а з моменту, коли обвинувачений намагався перетнути державний (митний) кордон України з товарами, які підлягають державному експортному контролю.

У разі, якщо обвинувачений здійснює переміщення товарів, що підлягають державному експортному контролю, шляхом пересилання (наприклад, з використанням операторів «Нова пошта», «Делівері» тощо, які здійснюють доставку посилок за кордон, то діяння вважається закінченим з моменту оформлення та відправлення такої посилки, незалежно від того, чи отримав їх адресат та незалежно від того, чи перетнула така посилка державний (митний) кордон України. Те саме стосується й відправлення товарів, що підлягають державному експортному контролю, у вигляді багажу або за допомогою посильного. Саме з моменту оформлення відповідної документації склад кримінального правопорушення, передбаченого ст. 333 КК України, вважається закінченим, оскільки особа в такому разі вже порушила правила міжнародних передач товарів, надіславши чи передавши товари, що підлягають державному експортному контролю. Зокрема, здійснила це без реєстрації в порядку, передбаченому законодавством України (ст. 14 Закону України «Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання»), без відповідного дозволу чи висновку Держекспортконтролю (ст. 15 вказаного Закону).

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Грачов С.В. Відповідальність за порушення порядку здійснення міжнародних передач товарів, що підлягають державному експортному контролю, за кримінальним законодавством України: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.08; Дніпропетров. держ. ун-т внутр. справ. Дніпро, 2014. 2015 с.
2. Вирок Глибоцького районного суду Чернівецької області від 25.04.2025 у справі № 715/962/25. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/126855533>.
3. Вирок Городнянського районного суду Чернігівської області від 27.01.2021 у справі № 732/1674/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94478329>.
4. Вирок Дергачівського районного суду Харківської області від 05.09.2019 у справі № 619/3155/19. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/84083489>.
5. Вирок Яворівського районного суду Львівської області від 21.01.2020 у справі № 944/367/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/87038756>.
6. Вирок Мостиського районного суду Львівської області від 02.07.2020 у справі № 448/661/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/90181180>.
7. Вирок Дергачівського районного суду Харківської області від 07.02.2019 у справі № 619/507/19. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/79675934>.
8. Вирок Новоселицького районного суду Чернівецької області від 30.10.2019. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/85289504>.
9. Вирок Держинського районного суду м. Харкова від 16.07.2019 у справі № 638/298/19. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/83050598>.
10. Вирок Октябрського районного суду м. Полтави від 08.04.2024 у справі № 554/2852/24. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/118221878>.

11. Вирок Харківського районного суду Харківської області від 27.07.2021 у справі № 635/5228/21. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/98586526>.
12. Вирок Харківського районного суду Харківської області від 27.07.2021 у справі № 635/5226/21 URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/100923155>.
13. Вирок Дергачівського районного суду Харківської області від 17.09.2019. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/84338383>.
14. Вирок Червонозаводського районний суд м. Харкова від 03.02.2025 у справі № 645/6823/23. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/124893605>
15. Степанова Ю.П. Теоретико-правові засади кримінально-правового та кримінологічного забезпечення діяльності державної прикордонної служби України з протидії кримінальним правопорушенням: дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08; Нац. академія Держ. прикордонної служби України імені Богдана Хмельницького. Хмельницький, 2024. 658 с.
16. Про державний контроль за міжнародними передачами товарів військового призначення та подвійного використання: Закон України від 20.02.2003 № 549-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/549-15#Text>
17. Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів військового призначення, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 20.11.2003 № 1807. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1807-2003-%D0%BF#Text>.
18. Порядку здійснення державного контролю за міжнародними передачами товарів подвійного використання, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України МУ від 28.01.2004 № 86. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/86-2004-%D0%BF#Text>.
19. Митний кодекс України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4495-17#n2080>.